Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2020. gada 25. novembrī*

Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Nolīgums starp Eiropas Kopienu un Meksikas Savienotajām Valstīm par alkoholisko dzērienu apzīmējumu savstarpēju atzīšanu un aizsardzību – Apvienotajai komitejai iesniegti dokumenti – Piekļuves atteikums – Izņēmums saistībā ar sabiedrības interešu aizsardzību starptautisko attiecību jomā – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību

Lietā T-166/19

Marco Bronckers, ar dzīvesvietu Briselē (Beļģija), ko pārstāv *P. Kreijger*, *avocat*,

prasītājs,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *C. Ehrbar* un *A. Spina*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2019. gada 10. janvāra Lēmumu C(2019) 150 *final*, ar kuru noraidīts prasītāja atkārtotais pieteikums par piekļuvi dokumentiem "*Tequila cases found by the Tequila Regulatory Council to be informed to the European Commission* [*Ares*(2018) 4023479]" un "*Verification Reports in the European Market (Reportes de Verificación en el Mercado Europeo)* [*Ares*(2018) 4023509)]",

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneses N. Pultoraka [*N. Półtorak*] (referente) un M. Stanku [*M. Stancu*],

sekretārs: P. Kullens [*P. Cullen*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 15. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 Prasītājs *Marco Bronckers* 2018. gada 8. maijā, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1049/2001 (2001. gada 30. maijs) par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.), lūdza piekļuvi visiem Stipro alkoholisko dzērienu apvienotās komitejas, kas izveidota, pamatojoties uz 1997. gada Nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Meksikas Savienotajām Valstīm par stipro alkoholisko dzērienu apzīmējumu savstarpēju atzīšanu un aizsardzību (OV 1997, L 175, 33. lpp., turpmāk tekstā – "1997. gada nolīgums") (turpmāk tekstā – "apvienotā komiteja"), sanāksmju protokoliem. Eiropas Komisija nolēma piešķirt prasītājam daļēju piekļuvi divu apvienotās komitejas sanāksmju, proti, 2011. gada 30. marta sanāksmes un 2013. gada 3. jūnija sanāksmes, protokoliem.

2 Prasītājs 2018. gada 3. jūlijā apliecināja publiskoto dokumentu saņemšanu, iebilstot nevis pret izdarītajiem dzēsumiem, bet tikai pret to, ka Komisijas atlasīto dokumentu klāsts bija izsmeļošs. Paralēli tam tas Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirektorātam (ĢD) iesniedza jaunu pieteikumu par piekļuvi konkrētiem dokumentiem, kas minēti publiskotajos dokumentos. Prasītājs tajā norādīja:

– "2011. gada 30. marta sanāksmes protokolā (2. punktā) ir minēta apspriešanās par Meksikas atklātajiem pārkāpumiem saistībā ar apzīmējuma "tekila" izmantošanu Eiropas tirgū; šī apspriešanās balstījās uz kādu sarakstu (minēts 2013. gada 3. jūnija sanāksmes protokola 4. punktā).

– 2013. gada 3. jūnija sanāksmes protokolā (4. punktā) ir minēti dokumenti, ko *Consejo Regulador de Tequila* iesniegusi attiecībā uz Eiropas Savienībā ražotiem produktiem, kuru gadījumā Meksika saskata acīmredzamu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes "tekila" izmantošanas pārkāpumu."

3 Komisija 2018. gada 21. augusta vēstulē minēja divus nozīmīgus dokumentus, proti, dokumentus *Ares* (2018) 4023479 un *Ares*(2018) 4023509 (turpmāk tekstā – "pieprasītie dokumenti"). Komisija norādīja, ka pieprasīto dokumentu autors ir Meksikas iestādes, ar kurām tā bija apspriedusies atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktam. Komisija noraidīja pieteikumu par piekļuvi šiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā un 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem izņēmumiem attiecībā uz juridiskas personas komerciālo interešu aizsardzību un sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām.

4 Prasītājs 2018. gada 5. septembrī iesniedza atkārtotu pieteikumu, kurā tas aicināja Komisiju pārskatīt savu nostāju. Komisija, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 2. punktu, ar 2018. gada 26. septembra vēstuli atbildēšanai uz atkārtoto pieteikumu paredzēto termiņu pagarināja par 15 darbdienām. Ar 2018. gada 17. oktobra e-pastu Komisija informēja prasītāju, ka tai nav iespējams sniegt atbildi pirms šā pagarinātā termiņa beigām.

5 Ar 2018. gada 14. novembra e-pastu Komisija informēja prasītāju, ka, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. un 5. punktu, Komisijas Ģenerālsekretariāts no jauna bija apspriedies ar Meksikas iestādēm par iespējām (daļēji) publiskot aplūkojamos dokumentus.

6 2019. gada 10. janvārī Komisija noraidīja prasītāja iesniegto atkārtoto pieteikumu par piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

7 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2019. gada 14. martā, prasītāja cēla šo prasību.

8 2019. gada 19. jūlijā prasītājs lūdza Vispārējo tiesu apmierināt tā lūgumu veikt pierādījumu savākšanas pasākumu, lai pārliecinātos par pieprasīto dokumentu saturu un to konfidenciālumu.

9 Vispārējā tiesa 2020. gada 31. martā ar Reglamenta 89. panta 3. punktā paredzētu procesa organizatorisko pasākumu uzdeva lietas dalībniekiem jautājumu, vai tie vēlas uzklausīšanu tiesas sēdē – neatkarīgi no sanitārās krīzes saistībā ar *COVID-19*. Tie atbildēja paredzētajā termiņā.

10 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un atbildes uz Vispārējās tiesas mutvārdos uzdotajiem jautājumiem tika uzklausīti 2020. gada 15. jūlija tiesas sēdē.

11 Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdēto lēmumu;

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

12 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais izvērtējums

13 Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

14 Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums un/vai LESD 296. pants. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkts un/vai LESD 296. pants. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts pieprasīto dokumentu publiskošanas pienākums, ievērojot sevišķi svarīgas sabiedrības intereses gadījumā, ja visi vai daļa dokumentu, kuriem lūgta piekļuve, ir saistīti ar komerciālajām interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē. Visbeidzot – ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas 1049/2001 4. panta 6. un 7. punkts un/vai LESD 296. pants.

15 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu iebildumus attiecībā uz LESD 296. panta pārkāpumu izskatīt pirms pārējo iebildumu un pamatu izskatīšanas.

Par iebildumiem attiecībā uz LESD 296. panta pārkāpumu

16 Prasītājs izvirza iebildumus attiecībā uz LESD 296. panta pārkāpumu saistībā ar Komisijas piemērotajiem izņēmumiem, kuri izriet no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma un 4. panta 2. punkta, kā arī iespējām piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

17 Komisija šai argumentācijai nepiekrīt.

18 Komisija norāda, ka pirmā pamata ietvaros izvirzītais iebildums, ar ko tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums, nav pieņemams, jo šajā ziņā izklāstītā prasītāja argumentācija neatbilstot Reglamenta 76. panta prasībām.

19 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no Reglamenta 76. panta izrietošais pienākums prasības pieteikumā iekļaut arī strīda priekšmetu un izvirzīto pamatu kopsavilkumu nozīmē, ka šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu nodrošināt savu aizstāvību un lai Vispārējā tiesa attiecīgā gadījumā varētu izskatīt prasību bez papildu informācijas tās pamatošanai (spriedums, 2020. gada 29. aprīlis, *Intercontact Budapest*/*CdT*, T-640/18, nav publicēts, EU:T:2020:167, 24. punkts).

20 Šajā lietā LESD 296. pants ir minēts prasības pieteikuma pirmā pamata virsrakstā. Turklāt prasītājs izvirza vairākus argumentus, ar kuriem viņš apšauba ne tikai apstrīdētā lēmuma pamatotību, bet arī tā pamatojuma pietiekamību. Šī informācija dod Vispārējai tiesai iespēju izprast prasītāja argumentāciju, bet Komisijai – šajā ziņā izvirzīt savus argumentus.

21 Līdz ar to ir secināms, ka pretēji tam, ko apgalvo Komisija, iebildums, ar kuru tiek apgalvots, ka nav norādīts pamatojums, ir pieņemams.

22 Vispirms – ir jāatgādina, ka pamatojums, kas ir prasīts LESD 296. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktā, ir jāpielāgo attiecīgā tiesību akta raksturam un tam skaidri un nepārprotami jāatklāj to pieņēmušās iestādes argumentācija, ļaujot ieinteresētajām personām noskaidrot veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai veikt pārbaudi (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2011. gada 29. septembris, *Elf Aquitaine*/Komisija, C-521/09 P, EU:C:2011:620, 147. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 Attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, ja attiecīgā iestāde šādu piekļuvi atsaka, tai katrā konkrētajā gadījumā, balstoties uz tās rīcībā esošo informāciju, ir jāpierāda, ka Regulā Nr. 1049/2001 uzskaitītie izņēmumi patiešām attiecas uz dokumentiem, kuriem lūgta piekļuve (spriedumi, 2008. gada 10. septembris, *Williams*/Komisija, T-42/05, EU:T:2008:325, 95. punkts, un 2011. gada 7. jūlijs, *Valero Jordana*/Komisija, T-161/04, nav publicēts, EU:T:2011:337, 49. punkts).

24 Lai gan Komisijai ir jāizklāsta iemesli, kas attaisno kāda no Regulā Nr. 1049/2001 paredzētajiem izņēmumiem no piekļuves tiesībām piemērošanu šajā lietā, tai nav pienākuma sniegt informāciju, kura pārsniedz to, kas ir nepieciešama, lai piekļuves pieprasītājs saprastu tās lēmuma pieņemšanas iemeslus un lai Vispārējā tiesa varētu pārbaudīt tā tiesiskumu (spriedums, 2008. gada 30. janvāris, *Terezakis* /Komisija, T-380/04, nav publicēts, EU:T:2008:19, 119. punkts).

25 Šajā ziņā ir jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas iemesli ir izklāstīti skaidri.

26 Konkrētāk, Komisija ir norādījusi uz izņēmumiem, ar kuriem tā pamato savu atteikumu, proti, uz izņēmumiem attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā un 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā minētajām plašas sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām un komerciālajām interesēm.

27 Konkrētāk, apstrīdētajā lēmumā Komisija būtībā ir norādījusi, ka, atteikdama piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, tā, pirmkārt, bija ņēmusi vērā Meksikas iestāžu iebildumus pret aplūkojamo dokumentu publiskošanu, ieskaitot to argumentus par pieprasīto dokumentu saturu, un, otrkārt, bija secinājusi, ka to publiskošana ir saistīta ar risku, ka tiks apdraudēta apvienotās komitejas darbība. Šajā ziņā tā ir uzsvērusi, ka Meksikas iestādes pieprasītos dokumentus tai bija iesniegušas apvienotās komitejas sanāksmēs. Turklāt Komisija ir norādījusi, ka pieprasītajos dokumentos ir uzskaitīti prezumētās krāpšanas gadījumi, kā arī juridiskās personas, kas Savienības teritorijā izmantoja vai pārdeva "pseidotekilu". Attiecībā uz dažiem no šiem potenciāli krāpnieciskās izmantošanas gadījumiem

Meksikas iestādes jau esot uzsākušas tiesvedību pret Savienības dalībvalstīm par "tekilas pirātismu". Saistībā ar šo tiesvedību Savienība cieši sadarbojoties ar Meksikas iestādēm. Turklāt abas puses esot izvērtējušas apsvērtos iespējamos pasākumus attiecībā uz stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

28 Komisija ir konstatējusi, ka pieprasīto dokumentu publiskošanu, kas būtu pretrunā trešās valsts (partnervalsts) paustajai nostājai, pēdējā minētā varētu uzskatīt par ļaunprātīgu uzticības izmantošanu, kas turpmāk varētu izraisīt atteikšanos sūtīt konkrētu informāciju – it īpaši apvienotajai komitejai. Līdz ar to tas negatīvi ietekmētu apvienotās komitejas darbību un uz jebkādu turpmāko sadarbību saistībā ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un to aizsardzību Savienībā.

29 Turklāt, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, Komisija citastarp ir norādījusi, ka pieprasītie dokumenti ietver konfidenciālu komerciālo informāciju par tekilas ražotājiem Meksikā. Kā norādījusi Komisija, minētajos dokumentos ir uzskaitīti, piemēram, Savienībā aktuālie strīdi starp Meksikas iestādēm, tekilas ražotājiem Meksikā un Savienībā reģistrētiem uzņēmumiem, kas pārdod tekilu Savienības iekšējā tirgū bez jebkāda sertifikāta vai atļaujas, kā arī produktu nosaukumi un zīmoli bez Meksikas iestāžu izsniegta sertifikāta tekilas pārdošanai Savienībā, ģeogrāfiskās zonas, kurās tie ir pieejami, informāciju par to ražotājiem un Savienībā reģistrētām sabiedrībām, kas šos produktus pārdod, kā arī Meksikas iestāžu plānotie pasākumi, tostarp ierosināta tiesvedība. Komisija piebilda, ka šī informācija ir jākvalificē kā sensitīva komercinformācija un ka līdz ar to ir iespējams prezumēt, ka Meksikas iestādes šos dokumentus, kuri ietver sensitīvu komercinformāciju, tai iesniedza, tiesiski pamatoti, paļaujoties uz to, ka tā netiks publiskota. Komisija pauda uzskatu, ka pastāvot prognozējams, nehipotētisks risks, ka šīs sensitīvās komercinformācijas publiskošana kaitēs attiecīgo sabiedrību – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē – komerciālajām interesēm un darbībai.

30 Turklāt Komisija ir pārbaudījusi, vai būtu iespējams piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem. Tomēr šajā spriedumā minēto iemeslu dēļ nekāda nozīmīga daļēja piekļuve, kas nekaitētu šajā spriedumā aprakstītajām interesēm, neesot iespējama.

31 Attiecībā uz iepriekš minēto informāciju ir konstatējams, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija pietiekoši detalizēti ir izklāstījusi faktiskos un juridiskos apstākļus, kā arī visus apsvērumus, uz kuriem tā balstījusies, pieņemot šo lēmumu. Katrā ziņā minētā lēmuma pamatojums ir pietiekams, lai dotu prasītājam iespēju savu tiesību aizstāvēšanas nolūkā noskaidrot tā pieņemšanas iemeslus un lai dotu Vispārējai tiesai iespēju veikt pārbaudi.

32 Līdz ar to iebildumi, ar kuriem tiek apgalvots par LESD 296. panta pārkāpumu, ir jānoraida.

Par pirmo pamatu – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pārkāpumu

33 Vispirms ir jāatgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 mērķis, kā to parāda tās 4. apsvērums un 1. pants, ir piešķirt sabiedrībai tiesības uz iespējami plašāku piekļuvi iestāžu dokumentiem (spriedumi, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 61. punkts, un 2019. gada 27. novembris, *Izuzquiza* un *Semsrott*/*Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, 58. punkts).

34 Tomēr ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu aizsargāto interešu īpaši sensitīvais un būtiskais raksturs kopsakarā ar tāda piekļuves atteikuma obligāto raksturu, kas saskaņā ar šo normu jāpieņem iestādei, ja dokumenta publiskošana aizskartu šīs intereses, padara lēmumu, kurš jāpieņem iestādei, sarežģītu un delikātu, kas prasa īpašu piesardzības līmeni (spriedums, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 35. punkts).

35 To apstiprina fakts, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā minētie izņēmumi ir formulēti imperatīvi, proti, tā, ka iestādēm ir pienākums atteikt piekļuvi dokumentiem, uz kuriem attiecas šie obligātie izņēmumi, ja ir pierādīti minētajos izņēmumos norādītie apstākļi, un nav nepieciešams rast līdzsvaru starp sabiedrības interešu aizsardzību un citādu interešu aizsardzību (spriedums, 2018. gada 11. jūlijs, *ClientEarth*/Komisija, T-644/16, nav publicēts, EU:T:2018:429, 23. punkts).

36 Turklāt, pirmkārt, tā kā šādi izņēmumi ir atkāpe no principa par iespējami plašāku publisku piekļuvi dokumentiem, tie ir jāinterpretē un jāpiemēro strikti (spriedumi, 2007. gada 1. februāris, *Sison* /Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 63. punkts, un 2018. gada 7. februāris, *Access Info Europe* /Komisija, T-851/16, EU:T:2018:69, 36. punkts), kā rezultātā ar to vien, ka dokuments attiecas uz interesēm, ko aizsargā izņēmums, nav pietiekami, lai attaisnotu šā izņēmuma piemērošanu (spriedumi, 2014. gada 27. februāris, Komisija/*EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 64. punkts, un 2018. gada 7. februāris, *Access Info Europe*/Komisija, T-851/16, EU:T:2018:69, 36. punkts).

37 Otrkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzēto izņēmumu šaura interpretācija nav pretrunā tam, ka, runājot par šā panta 1. punkta a) apakšpunktā minētajiem izņēmumiem saistībā ar plašas sabiedrības interesēm, attiecīgajai iestādei ir plaša rīcības brīvība konstatēt, vai dokumenta publiskošana varētu kaitēt ar šo normu aizsargātajām interesēm, un līdz ar to Vispārējās tiesas veiktā tiesiskuma pārbaudē attiecībā uz lēmumu, ar ko atteikta piekļuve dokumentam un ko iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz kādu no šiem izņēmumiem, ir jāpārliecinās tikai par to, vai ir ievērotas procesuālās normas un ir norādīts pamatojums, vai pēc būtības patiesi ir faktiskie apstākļi un ka nav pieļautas acīmredzamas kļūdas vērtējumā un pilnvaru nepareiza izmantošana (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2007. gada 1. februāris, *Sison*/Padome, C-266/05 P, EU:C:2007:75, 64. punkts, un 2013. gada 12. septembris, *Besselink*/Padome, T-331/11, nav publicēts, EU:T:2013:419, 34. punkts).

38 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, šajā lietā ir jāspriež par jautājumu, vai Komisija ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto izņēmumu, saskaņā ar kuru iestādes ir tiesīgas atteikt piekļuvi dokumentam, ja tā publiskošana kaitētu plašas sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām.

Par pirmo daļu

39 Attiecībā uz pirmo daļu prasītājs uzsver, ka pieprasīto dokumentu publiskošana nenodrošinātu būtisko bažu kliedēšanu. Šajā ziņā viņš konstatē, ka apstrīdētais lēmums rosina pieņemt, ka Meksikas iestāžu iebildumi ir saistīti ar jautājumu, vai minētie dokumenti ir uzskatāmi par komercnoslēpumu, uz ko attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts. Prasītājs norāda – jau tas vien, ka vienas ārvalsts valdība iebilst pret dokumentu publiskošanu – neatkarīgi no šo dokumentu būtības vai iebildumu pamatotības – pats par sevi ir pietiekami, lai Komisija varētu secināt, ka publiskošana kaitētu starptautiskajām attiecībām. Tomēr Meksikas iestādēm nevar tikt piešķirtas tiesības aizkavēt to, ka tiek publiskotas privātu Meksikas organizāciju sūdzības attiecībā uz Savienības pilsoņu darbībām – bez nepieciešamības pierādīt, ka minētajās sūdzībās ir minēti Meksikas uzņēmumu vai pilsoņu komercnoslēpumi. Prasītājs citastarp norāda uz Savienības tiesību pamatprincipu, ka Savienības pilsoņiem ir tiesības uz piekļuvi Savienības iestāžu rīcībā esošiem dokumentiem, tostarp tādiem, kas ietver trešo valstu valstspiederīgo apgalvojumus attiecībā uz Savienības pilsoņiem. Vienīgais Meksikas iestāžu sniegtais paskaidrojums attiecoties uz apstākli, ka šāda publiskošana kaitētu privātpersonu, proti, meksikāņu tekilas ražotāju, komerciālajām interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē. Prasītājs piebilst, ka Savienības pozīcija starptautisko attiecību jomā esot pietiekoši stabila, lai tā varētu atļauties dažas domstarpības ar tirdzniecības partneriem, un ka ir nepieciešams saglabāt vērtības, kas Savienībai ir tikpat svarīgas kā pārredzamība un pienākums nodrošināt pārskatatbildību attiecībā pret saviem pilsoņiem.

40 Komisija šai argumentācijai nepiekrīt.

41 Kā izriet no šā sprieduma 1. punkta, Komisija prasītājam piešķīra daļēju piekļuvi diviem apvienotās komitejas sanāksmju protokoliem. Taču, kā izriet no šā sprieduma 2. punkta, Komisija nepiešķīra piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem.

42 Saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktu, ja dokumentus ir iesniegušas trešās personas, iestāde apspriežas ar attiecīgo trešo personu ar mērķi noskaidrot, vai ir jāpiemēro 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums, ja nav skaidrības par to, vai šo dokumentu drīkst izsniegt.

43 Šajā gadījumā pieprasītos dokumentus sagatavoja *Consejo Regulador de Tequila*. Meksikas valdība šo bezpeļņas organizāciju ir akreditējusi tam, lai tā īstenotu uzraudzību un sertificētu, ka tekilas ražošana, iepildīšana pudelēs un marķēšana notiek atbilstoši Meksikas oficiālajām normām attiecībā uz tekilu. Tā pārrauga un uzrauga arī to, kā tiek piemērots 1997. gada nolīgums. Līdz ar to pieprasītie dokumenti, lai gan tos sagatavojusi *Consejo Regulador de Tequila* un lai gan tie ietver informāciju par privātu interesu, kas saistītas ar apzīmējumu "tekila", aizskārumiem, bija paredzēti vienīgi tam, lai Meksikas iestādes tos iesniegtu Savienībai apvienotajā komitejā, kura darbojas uz 1997. gada nolīguma pamata. Komisija pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas attiecīgi apspriedās ar Meksikas iestādēm.

44 Šīs apspriešanās gaitā Meksikas iestādes norādīja uz to, ka pieprasīto dokumentu eventuāla publiskošana varētu negatīvi ietekmēt fizisku vai juridisku personu komerciālās intereses, tajā skaitā intereses saistībā ar intelektuālo īpašumu.

45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka iestādei nav saistoša Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 4. punktā paredzētā apspriešanās ar trešām personām, kas nav dalībvalstis, tomēr tā dod šai iestādei iespēju novērtēt, vai ir piemērojams šā panta 1. vai 2. punktā paredzētais izņēmums (spriedums, 2008. gada 30. janvāris, *Terezakis/*Komisija, T-380/04, nav publicēts, EU:T:2008:19, 60. punkts).

46 Līdz ar to trešās personas izdotu dokumentu gadījumā, tā kā apspriešanās ar to, protams, ir obligāta, Komisijai ir jāizvērtē riski, ar kādiem varētu būt saistīta šo dokumentu publiskošana. Konkrētāk, tā nevar uzskatīt, ka šo trešo valstu iebildumi automātiski nozīmētu, ka šāda publiskošana nevar notikt tādēļ, ka tā apdraudētu starptautiskās attiecības, bet ir neatkarīgi jāizvērtē visi nozīmīgie apstākļi un atbilstoši savai rīcības brīvībai ir jāpieņem lēmums.

47 Turklāt lēmumam, kas jāpieņem iestādei, piemērojot aplūkojamo normu, ir sarežģīts un delikāts raksturs, kam nepieciešama īpaša rūpība, ņemot vērā arī aizsargāto interešu īpašo jutīgumu un būtiskumu (spriedums, 2012. gada 4. maijs, *In't Veld*/Padome, T-529/09, EU:T:2012:215, 24. punkts).

48 Šajā lietā no lietas materiāliem izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzēto izņēmumu, kā norādīts šā sprieduma 27. punktā, Komisija ņēma vērā ne tikai Meksikas iestāžu argumentētos iebildumus, bet arī pieprasītajos dokumentos ietvertās informācijas saturu, kā arī Meksikas iestāžu argumentu, ar ko šajā ziņā apliecināts, ka šajos dokumentos ietvertā informācija ir saistīta ar komerciālajām interesēm, kā arī konkrēto kontekstu, kurā tā tos bija saņēmusi un ar to publiskošanu saistītās eventuālās negatīvās sekas.

49 Šajā ziņā Komisija, izskatījusi šā sprieduma 48. punktā minēto informāciju, secināja – kā norādīts šā sprieduma 28. punktā –, ka Meksikas iestādes pieprasīto dokumentu publiskošanu varēja uzskatīt par uzticēšanās ļaunprātīgu izmantošanu, un turpmāk tā varēja izraisīt atteikšanos nosūtīt konkrētu informāciju, piemēram, apvienotajai komitejai, un tam būtu negatīva ietekme uz šīs komitejas darbību un jebkādu turpmāku sadarbību saistībā ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un to aizsardzību Savienībā. Līdz ar to nav tā, ka Meksikas iestāžu iebildumi būtu automātiski vedinājuši Komisiju atteikt pieprasīto dokumentu publiskošanu.

50 Tādēļ ir jānoraida prasītāja arguments, ka Komisija esot secinājusi, ka tas vien, ka Meksikas iestādes iebilda pret dokumentu publiskošanu – neatkarīgi no šo dokumentu būtības vai iebildumu pamatotības – ir pietiekami, lai secinātu, ka šāda publiskošana kaitētu starptautiskajām attiecībām.

51 Šādu secinājumu nevar mainīt arī prasītāja arguments, ka šajā lietā fundamentālais jautājums ir Meksikas iestāžu iebildumu attaisnojuma pamatotība, kas izpaužas tādējādi, ka pieprasīto dokumentu publiskošana kaitētu privātpersonu komerciālajām interesēm Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmā ievilkuma izpratnē. Kā izriet no prasītāja rakstveida apsvērumiem un tiesas sēdē paustās nostājas, no šā argumenta būtībā izriet, ka atteikties publiskot pieprasītos dokumentus Komisija esot varējusi vienīgi tad, ja būtu piemērojams Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā minētais izņēmums, ar kuru ir pamatoti Meksikas iestāžu iebildumi.

52 Pirmām kārtām, šajā ziņā Komisijai, pārbaudot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētā izņēmuma piemērojamību, nav pienākuma lemt par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pirmajā ievilkumā minētā izņēmuma piemērojamību. Tomēr kādas trešās valsts iebildumu pamatojums ir uzskatāms par vienu no apstākļiem, kuri tai ir jāņem vērā, veicot pārbaudi šajā lietā aplūkojamajā gadījumā. Konkrētāk, nav tā, ka izvērtējums par risku, ko publiskošana radītu Komisijas īstenotajām starptautiskajām attiecībām, balstītos uz vērtējumu tikai par iemesliem, kuru dēļ trešā valsts iebilst pret pieprasīto dokumentu publiskošanu; tas balstās uz vērtējumu par visiem apstākļiem saistībā ar šo dokumentu eventuālu publiskošanu.

53 Otrām kārtām, kā prasītājs atzina tiesas sēdē, Komisija ir aplūkojusi Meksikas iestāžu iebildumu iemeslus saistībā ar pieprasīto dokumentu saturu kā vienu no apstākļiem, kurus tā ņēmusi vērā pārbaudē par eventuālu kaitējumu plašas sabiedrības interesēm saistībā ar starptautiskajām attiecībām. Šajā ziņā Komisija ir konstatējusi, ka pieprasītie dokumenti ietver sensitīvu informāciju. Šis konstatējums ir pamatots, jo šie dokumenti, kā izriet no šā sprieduma 27. punkta, ietver informāciju par prezumētiem krāpšanas gadījumiem, par juridiskām personām, kuras Savienībā izmantoja vai pārdeva "pseidotekilu", kā arī par plānotiem pasākumiem saistībā ar stipro alkoholisko dzērienu ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm.

54 Līdz ar to prasītāja arguments, ka – pēc būtības – Komisija neesot varējusi atteikties publiskot pieprasītos dokumentus, nepierādot, ka Meksikas iestāžu iebildumi ir pamatoti, ir jānoraida.

55 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par otro daļu

56 Attiecībā uz otro daļu prasītājs uzsver, ka risks, ka attiecīgo dokumentu publiskošana varētu kaitēt attiecībām ar starptautiskās tirdzniecības partneri, ir hipotētisks vai pat mazticams. Šajā ziņā lielāka varbūtība esot tam, ka labāka informētība par Savienības dalībvalstu atvērtība Meksikas sūdzībām attiecībā uz 1997. gada nolīguma pārkāpumiem uzlabotu Savienības kā uzticama partnera reputāciju starptautisko attiecību jomā.

57 Komisija šai argumentācijai nepiekrīt.

58 Ir jānoskaidro, vai Komisija apstrīdētajā lēmumā ir sniegusi ticamus paskaidrojumus par to, kā piekļuve strīdīgajiem dokumentiem varētu konkrēti un faktiski kaitēt Savienības starptautisko attiecību aizsardzībai, un vai, ievērojot plašo rīcības brīvību, kas Komisijai ir saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punktā minētajiem izņēmumiem, apgalvotais kaitējums ir uzskatāms par saprātīgi paredzamu, nevis tikai hipotētisku (spriedums, 2013. gada 28. novembris, *Jurašinović* /Padome, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 45. punkts).

59 Šajā ziņā, izskatījusi prasību attiecībā uz Komisijas lēmumu, ar ko atteikta piekļuve dokumentam, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešo ievilkumu, kuras pamatošanai prasītājs apgalvo, ka Komisija nav pierādījusi, ka šā dokumenta publiskošana kaitētu plašas sabiedrības interesēm, kuras aizsargā šajā normā paredzētais izņēmums, tiesai, ņemot vērā tai norādītos pamatus, ir jāpārliecinās, vai Komisija savā lēmumā faktiski ir norādījusi nepieciešamos

paskaidrojumus un pierādījumus, ka pastāv saprātīgi prognozējams risks, kas nav tikai hipotētisks, ka tiks radīts šāds kaitējums (spriedums, 2020. gada 19. marts, *ClientEarth*/Komisija, C-612/18 P, nav publicēts, EU:C:2020:223, 33. punkts).

60 Prasītājs uzsver, ka Komisija šajā lietā, izmantodama vēlējuma izteiksmi, pauda uzskatu, ka pieprasīto dokumentu publiskošana varētu izraisīt starptautisko attiecību pasliktināšanos, tomēr nepierādot šā riska noteiktību. Tomēr ir jāuzsver, ka tādējādi Komisija nav pārkāpusi prasības, kas izriet no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma, jo saskaņā ar šā sprieduma 58. un 59. punktā minēto judikatūru tai nav pienākuma pierādīt to, ka pastāv konkrēts risks, ka tiks nodarīts kaitējums Savienības starptautisko attiecību aizsardzībai, bet tikai to, ka pastāv saprātīgi prognozējams risks, kas nav tikai hipotētisks.

61 Galu galā, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka veids, kādā trešās valsts iestādes uztver Savienības lēmumus, ir daļa no izveidotajām starptautiskajām attiecībām ar šo trešo valsti. No šīs izjūtas faktiski ir atkarīga šo attiecību turpināšana un kvalitāte (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *CEE Bankwatch Network*/Komisija, T-307/16, EU:T:2018:97, 90. punkts).

62 Turklāt, kā izriet no šā sprieduma 37. punktā minētās judikatūras, piemērojot Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunktu, Komisijai ir plaša rīcības brīvība konstatēt, vai kāda dokumenta publiskošana kaitētu interesēm, kas aizsargātas ar šo normu.

63 Šajā ziņā no apstrīdētā lēmuma izriet, ka apvienotās komitejas darbības nolūks ir aizsargāt produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes. Līdz ar to Komisija, veicot aplūkojamā izņēmuma pārbaudi, tiesiski pamatoti varēja uzskatīt, ka gadījumā, ja pieprasītie dokumenti, kurus Meksikas iestādes darīja zināmus šai komitejai un kuri ir tieši saistīti ar šīs komitejas darbību un sadarbību ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības jomā, tiktu publiskoti neatkarīgi no minēto iestāžu divkārt paustajiem iebildumiem, tās šādu rīcību varētu uzskatīt par uzticēšanās ļaunprātīgu izmantošanu. Komisija tikpat lielā mērā varēja pamatoti uzskatīt, ka tādējādi ar ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību saistītā sadarbība ar šo trešo valsti varētu tikt apdraudēta, un turpmāk tas varētu izraisīt Meksikas iestāžu atteikšanos sūtīt konkrētu informāciju, piemēram, apvienotajai komitejai. Proti, kā norādīts šā sprieduma 27. punktā, pieprasītajos dokumentos ir uzskaitīti prezumētās krāpšanas gadījumi, tajos ir minētas juridiskās personas, kas Savienībā izmanto vai pārdod "pseidotekilu", un ietver informāciju, kura liecina par to, ka attiecībā uz dažiem no šiem potenciāli krāpnieciskās izmantošanas veidiem Meksikas iestādes jau esot uzsākušas tiesvedību, saistībā ar kuru Savienība cieši sadarbojas ar Meksikas iestādēm. Tādējādi Komisija, uzskatīdama, ka pieprasīto dokumentu publiskošanai varētu būt negatīva ietekme uz apvienotās komitejas darbību, kuras mērķis ir aizsargāt produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, kā arī uz jebkādu turpmāko sadarbību saistībā ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm un to aizsardzību Savienībā, nav pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

64 Līdz ar to ir uzskatāms, ka paskaidrojumi, kurus Komisija ir sniegusi apstrīdētajā lēmumā un kuri norādīti šā sprieduma 63. punktā, ir ticami un pierāda – kā paredz šā sprieduma 58. punktā minētā judikatūra – ka pastāv ar starptautiskajām attiecībām saistīts prognozējams risks, kas nav tikai hipotētisks. Šāda riska esamība ir pietiekama, lai attaisnotu Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētā izņēmuma piemērošanu attiecībā uz visiem pieprasītajiem dokumentiem, izmantojot plašo rīcības brīvību, kāda saskaņā ar šā sprieduma 37. punktā minēto judikatūru Komisijai piemīt saistībā ar šā izņēmuma īstenošanu.

65 Tātad pirmā pamata otrā daļa ir jānoraida.

66 Šo secinājumu nevar atspēkot arī ar diviem prasītāja izvirzītajiem papildu argumentiem.

67 Pirmām kārtām, prasītājs uzsver, ka dokumenti, kuriem tas lūdz piekļuvi, neattiecas uz sarunām par starptautisko nolīgumu, kuru ietvaros veidojas lietas dalībnieku nostājas. Aplūkojamie dokumenti drīzāk attiecoties uz Savienības un Meksikas noslēgta starptautiska nolīguma faktisko piemērošanu.

Šajā ziņā tādu tiesību normu kā nolīguma piemērošana esot tiesiskās drošības jautājums. Tas, kas tiek sagaidīts tiesiskās drošības jomā, pastiprinot atziņu, cik svarīgs piemērošanas stadijā ir pārredzamības princips.

68 Šim argumentam nevar piekrist.

69 Vispirms ir jānorāda, ka jēdziens "starptautiskās attiecības", ko ietver Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums, ir autonoms Savienības tiesību jēdziens (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2012. gada 14. februāris, Vācija/Komisija, T-59/09, EU:T:2012:75, 62. punkts).

70 Šajā ziņā nedz šīs normas formulējums, nedz judikatūra neliecina par to, ka dokumentiem, kuru izcelsme saistīta ar tādām konkrēta starptautiska nolīguma stadijām kā "sarunas" un "piemērošana", *a priori* būtu piemērojams atšķirīgs aizsardzības līmenis.

71 Līdz ar to izvērtējums par risku, ka tiks ietekmēta apvienotās komitejas darbība un līdz ar to arī sadarbība ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzības jomā, var tikt uzskatīts par atbilstīgu mērauklu, ar ko pārbaudīt risku, ka ar 1997. gada nolīguma piemērošanu saistīto dokumentu publiskošanu tiks radīts kaitējums aizsargātajām interesēm.

72 Otrām kārtām, prasītājs apgalvo, ka Savienībā 1997. gada nolīguma piemērošana joprojām ir nozīmīga privātiem ekonomikas dalībniekiem, no kuriem neviens nav ticis uzaicināts sniegt atbalstu apvienotās komitejas sanāksmēs. Tādēļ šajā komitejā apspriesto dokumentu pārredzamība esot īpaši svarīga.

73 Šim argumentam nevar piekrist.

74 No Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma izriet, ka iespējamā sevišķi svarīgu sabiedrības interešu esamība nav jāpārbauda, ja tiek izvirzīts izņēmums attiecībā uz sabiedrības interešu aizsardzību saistībā ar starptautiskajām attiecībām (spriedums, 2018. gada 27. februāris, *CEE Bankwatch Network*/Komisija, T-307/16, EU:T:2018:97, 124. punkts). Vēl jāpiebilst, ka tas pats ir sakāms arī par privātajām interesēm.

75 Tomēr, tā kā šis arguments tika izmantots ar nolūku nostiprināt pārējos argumentus attiecībā uz pirmo pamatu, nevarētu apšaubīt šajā spriedumā minētos konstatējumus, no kuriem izriet, ka Komisija, piemērodama Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minēto izņēmumu, nav izdarījusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

76 Līdz ar to šie papildu argumenti ir jānoraida.

77 Ņemot vērā visu iepriekš izklāstīto, pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

78 Līdz ar to nav lietderīgi pārbaudīt otrā un trešā pamata pamatotību, ciktāl ar tiem tiek apgalvots par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta pārkāpumu vai norādīts uz sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm, kas saistītas ar šo pašu normu, jo, lai apstrīdētajam lēmumam būtu tiesisks pamats, ir pietiekami ar to, ka tikai viens no izņēmumiem, pret kuriem Komisija ir iebildusi, lai atteiktu piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, ir piemērots pamatoti (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2018. gada 11. jūlijs, *ClientEarth*/Komisija, T-644/16, nav publicēts, EU:T:2018:429, 78. punkts).

79 Arī ceturtais pamats, ar ko tiek apgalvots atteikums piešķirt daļēju piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, ir jānoraida. Kā izriet no šā sprieduma 64. punkta, atteikdama piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, Komisija, neizdarot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, ir secinājusi, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētais izņēmums bija piemērojams visiem šiem dokumentiem.

Par lūgumu veikt pierādījumu savākšanas pasākumu

80 Prasītājs replikas rakstā lūdz Vispārējo tiesu apmierināt lūgumu veikt pierādījumu savākšanas pasākumu, lai pārliecinātos par pieprasīto dokumentu saturu un to konfidenciālumu.

81 Šajā lietā ir konstatējams, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums attiecībā uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta trešajā ievilkumā paredzētā izņēmuma piemērošanu ir balstīts uz plašas sabiedrības interešu – saistībā ar starptautiskajām attiecībām – aizsardzību pieprasīto dokumentu publiskošanas gadījumā neatkarīgi no divkārt paustajiem Meksikas iestāžu iebildumiem. Lai gan prasītājs, ņemot vērā šo dokumentu saturu, principā neapšauba, ka ir iespējams piemērot izņēmumu attiecībā uz plašas sabiedrības interešu aizsardzību starptautisko attiecību kontekstā, viņš tomēr apgalvo, ka šajā lietā izvērtējums par risku, ka varētu tikt nodarīts kaitējums šīm interesēm, ir atkarīgs no jautājuma, vai šie dokumenti ietver komercnoslēpumus, uz kuriem attiecas Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkts. Taču, kā izriet no pirmā pamata pirmās daļas pārbaudes, šis arguments nav pamatots. Šajā ziņā Vispārējā tiesa pati spēj konkrēti izvērtēt, vai minētajai iestādei bija pamats atteikt piekļuvi šim dokumentam saskaņā ar norādīto izņēmumu, un līdz ar to izvērtēt tāda lēmuma tiesiskumu, ar kuru atteikta piekļuve minētajam dokumentam (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2013. gada 28. novembris, *Jurašinović*/Padome, C-576/12 P, EU:C:2013:777, 26.–30. punkts, un 2014. gada 2. oktobris, *Strack*/Komisija, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 73. punkts).

82 Līdz ar to lūgums veikt pierādījumu savākšanas pasākumu ir jānoraida.

83 Tādēļ prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 134. panta 1. punktu lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.

85 Šajā lietā, tā kā spriedums nav labvēlīgs prasītājam, ir jāpiespriež viņam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus atbilstoši Komisijas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

1) Prasību noraidīt.

2) *Marco Bronckers* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Kanninen Półtorak Stancu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2020. gada 25. novembrī.

[Paraksti]